

erőfölényének a másodlagos piacra való kiterjesztése, illetve fenntartása, valamint a DEI-nek a lignit alacsony ára révén a villamosenergia-termelés terén felmerülő vitathatatlan versenyelőnye lehetővé tette számára, hogy alacsony áron a legnagyobb mennyiségben és a leghosszabb ideig fecskendezzen villamos-áramot a az összekapcsolt görögországi hálózatban, amely elemek ugyancsak a visszaélészerű magatartást bizonyítják (még ha a Bíróság ítélezési gyakorlat a szóban forgó ügy sajátos tényállására figyelemmel nem is követeli meg az ilyen típusú magatartás bizonyítását).

- Ezenfelül a Bizottság a megtámadott határozatban megállapította, hogy a DEI versenytársainak források változatos eszköztárára volt szüksége — ideértve a megfelelő mennyiségű lignithez való hozzáférést — ahhoz, hogy a villamosenergia-piacra beléphessenek, hosszútávon fennmaradjanak, és hatékonyan részt vehessenek az e piacon fennálló versenyben. Ezt a tényezőt a Görög Köztársaságnak is ismernie kellett, amely a DEI potenciális versenytársainak nem adott lignitbányászati engedélyt a bányászatra alkalmas lignitlelőhelyei tekintetében, valamint magának a DEI-nek is, amikor kvázi monopóliumjogait érvényesítette, és az elsődleges lignitpiacon fennálló erőfölényét eszközként arra használta, hogy erőfölényét kiterjessze és fenntartsa másodlagos nagykereskedelmi villamosenergia-piacon, ami megakadályozta az új potenciális versenytársakat abban, hogy beléphessenek a szóban forgó másodlagos piacra.

A Törvényszék (hatodik tanács) T-421/09. sz., DEI kontra Európai Bizottság ügyben 2012. szeptember 20-án hozott ítélete ellen az Európai Bizottság által 2012. november 30-án benyújtott fellebbezés

(C-554/12. P. sz. ügy)

(2013/C 32/15)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Fellebbező: Európai Bizottság (képviselők: Th. Christoforou és A. Antoniadis meghatalmazottak, segítők: A. Oikonomou ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) és a Görög Köztársaság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-421/09. sz. ügyben 2012. szeptember 20-án hozott ítéletét;
- a Bíróság a jogvita kapcsán hozzon végleges határozatot, mivel a per állása ezt megengedi;
- a Bíróság a DEI-t kötelezze az első- és a másodfokú eljárásban felmerült saját költségeinek, valamint a Bizottság költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék a T-421/09. sz. ügyben hozott ítéletében megsemmisítette a 2009. augusztus 4-i határozatot, amelyben a Bizottság úgy vélte, hogy a Görög Köztársaság által javasolt korrekciós intézkedések nélkülözhetetlenek és arányosak a jogsértés következményeinek kiküszöböléséhez és a korábbi 2008. március 5-i határozatnak való megfelelés biztosításához (a továbbiakban: a 2009. augusztus 4-i határozat vagy a vitatott határozat). A Törvényszék úgy vélte, hogy a vitatott határozatot meg kell semmisíteni, és kizárólag azon tényre támaszkodott, hogy a korábbi 2008. március 5-i bizottsági határozatot, amelyre a vitatott határozat kizárólagosan támaszkodott, időközben szintén megsemmisítette a Törvényszék T-169/08. sz. ügyben szintén 2012. szeptember 20-án hozott ítélete.
2. Úgy vélve, hogy a Törvényszék T-169/08. sz. ügyben hozott ítéletét számos tekintetben téves jogalkalmazás, hibás és elégtelen indokolás, valamint a 2008. március 5-i bizottsági határozat elemeinek és jogalapjának téves értelmezése jellemzi, a Bizottság máris fellebbezést nyújtott be a Törvényszék ezen ítélete ellen. Következésképpen, abban az esetben, ha ezen, a T-169/08. sz. ügyben hozott ítélet ellen benyújtott fellebbezésnek helyt adnak, ez automatikusan megszünteti azon egyetlen jogalapot, amelyen a T-421/09. sz. ügyben hozott, fellebbezéssel megtámadott ítélet alapul.

Tribunale di Tivoli (Olaszország) által 2012. december 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Claudio Loreti és társai kontra Comune di Zagarolo

(C-555/12. sz. ügy)

(2013/C 32/16)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Tivoli

Az alapeljárás felei

Felperesek: Claudio Loreti, Vallerotonda Maria, Vallerotonda Attilio e Chellini Virginia

Alperes: Comune di Zagarolo

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Célszerűnek tűnik előzetes döntéshozatal céljából a következő értelmezendő kérdéseket terjeszteni az Európai Unió Bírósága elé:

1. az Olasz Köztársaságban hatályban lévő, közigazgatási eljárásról szóló törvény 7. cikkének, amely a nemzeti Alkotmány 103. cikke alapján úgy rendelkezik, hogy:

„[a] közigazgatási bíróság hatáskörrel rendelkezik a jogos érdekekre vonatkozó, és — a törvény által előírt külön tárgyban — az alanyi jogokra vonatkozó jogviták elbírálására, amelyek a közigazgatási hatáskörbe tartozó és a közigazgatás által végrehajtott intézkedésekkel, aktusokkal, megállapodásokkal vagy magatartásokkal kapcsolatban a közigazgatási hatáskör gyakorlásával vagy gyakorlásának elmulasztásával kapcsolatosak. A politikai hatalom gyakorlása során a kormány által hozott aktusok vagy intézkedések nem képezhetik kereset tárgyát”

[az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény] 6. cikkével és az [Európai Unió Alapjogi Chartája] 47. cikkével és 52. cikkének (3) bekezdésével való összeegyeztethetőségéről, ahogyan azok integrálásra kerültek az [EUSZ]6. cikk módosításával;

- a) amennyiben különböző igazságszolgáltatási szerveknek biztosít hatáskört arra, hogy elvileg különböző alanyi jogi helyzetekről döntsenek (jogos érdek és alanyi jog), amelyeknek a biztos meghatározása a gyakorlatban nehéz, vagy lehetetlen, és a konkrét tartalmukat nem határozza meg jogszabály;
- b) amennyiben azt írja elő, hogy a bíróságok hatáskörrel rendelkeznek arra, hogy ugyanarról a tárgyról döntsenek olyan szempontok alapján (különböző alanyi jogi helyzetek meghatározása), amelyek már nem felelnek meg a ténybeli valóságnak a jogos érdek helyreállíthatóságának bevezetését követően (2000 óta van előírva, a belső szabályozás közösségi elvekhez való igazítása érdekében) jelentős eltérésekkel, különösen a döntéshozatali eljárás szabályainak szintjén;

valamint általában véve

2. az olasz alkotmány 103. cikkének összeegyeztethetőségéről, amennyiben az különböző alanyi jogi helyzetekről (úgynevezett jogos érdekekről) rendelkezik, és azokat eltérően védi, amelynek nincs megfelelője a közösségi jogban, mivel különböző bíróságoknak biztosít hatáskört, amelyeknek a hatásköre időszakosan változhat.

A Törvényszék (első tanács) T-278/10. sz., Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2012. szeptember 21-én hozott ítélete ellen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) által 2012. december 4-én benyújtott fellebbezés

(C-558/12. P. sz. ügy)

(2013/C 32/17)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (képvisező: A. Pohlmann meghatalmazott)

A többi fél az eljárásban: Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG, Lidl Stiftung & Co. KG.

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- a felperest kötelezze az elsőfokú eljárás, valamint a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen fellebbezés a Törvényszék T-278/10. sz. ügyben 2012. szeptember 21-én hozott azon ítélete ellen irányul, amellyel a Törvényszék hatályon kívül helyezte az OHIM első fellebbezési tanácsának 2010. március 24-i határozatát (R 770/2009-1. sz. ügy).

A fellebbező a fellebbezését három jogalapra alapítja:

Először is a közösségi védjegről szóló rendelet⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére hivatkozik, mivel a Törvényszék azért helyezte hatályon kívül a határozatot, mert a fellebbezési tanács nem vizsgálta a fokozott megkülönböztető képességet, holott maga a Törvényszék állapította meg, hogy az ütköző megjelölések összességükben nem hasonlók, és már csak emiatt sem állhat fenn az összetévesztés veszélye. Másodszor a fellebbező a közösségi védjegről szóló rendelet 64. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 76. cikke (1) bekezdésének megsértésére hivatkozik, mivel ezek a rendelkezések azt feltételezik, hogy a Wesergold Getränkeindustrie-nak a felszólalásban hivatkozott védjegyek fokozott megkülönböztető képességre kellett volna hivatkoznia, ami nyilvánvalóan nem felel meg a tényeknek. A Wesergold Getränkeindustrie már a felszólalási eljárásban, de legkésőbb a fellebbezési eljárásban letett a használat révén megnőtt megkülönböztető képességre vonatkozó érvről. A Törvényszék ezzel ellentétes állítása, miszerint a Wesergold Getränkeindustrie még a fellebbezési eljárásban hivatkozott a használat révén megnőtt megkülönböztető képességre, a tények nyilvánvaló elferdítése, amely nem igényel újabb bizonyítást.

Harmadszor az ítélet sérti azt az állandó ítélkezési gyakorlatot, amely szerint nem eredményezheti a határozat hatályon kívül helyezését az olyan hiba, amely nyilvánvalóan nem hat ki a határozatra. A fokozott megkülönböztető képesség kérdése nem csak azért irreleváns a határozatra nézve, mert a Törvényszék kifejezetten megállapította, hogy a megjelölések nem hasonlók, hanem azért is, mert a Wesergold Getränkeindustrie a felszólalási eljárásban előterjesztett dokumentumokkal már prima facie sem szolgáltatott bizonyítékot a használat révén